

EPILOOG

'Man cannot stand a meaningless life' C.G. Jung

"Wij zijn de zonen van Vader Zon en met onze religie helpen we Hem dagelijks langs de hemel te gaan. We doen dat niet alleen voor onszelf, maar voor de wereld."

Deze woorden van opperhoofd Ochwia Bianco van de Pueblo-Indianen sloegen bij Jung in als een bom! De schraalheid van de 'verstandige' Westerse mens, die de zin van zijn bestaan steeds meer baseert op zekerheid, controle, veiligheid, modellen, algoritmen en technologie drong als bij toverslag tot hem door.

De dystopische beschrijvingen en analyses van Michel Houellebecq geven weer wat er dan van het individu overblijft als elementair deeltje van een mensheid, die functioneel maar liefdeloos is; de mens die een pad bewandelt dat leidt van de spirituele dood naar een pil die je kunt innemen als jij vindt dat je leven voltooid is...

Nee, dan Teilhard de Chardin, die de mens een plaats geeft in de evolutie, in de noösfeer op weg naar het punt Omega. De mens wordt dan de levende cel, zelfbewust deelgenoot, in een lichaam dat mensheid heet. Voor hem is de materie heilig en daarin is de geest immanent aanwezig.

In de kwantumfysica lijkt het dat de natuurkunde Teilhard evenals de alchemisten tegemoetkomt, ja, zelfs gelijk gaat geven, want de kleinste deeltjes van de elementen vertonen zowaar gedrag in interactie met een aanwezig mens/bewustzijn; als die er met een intentie – een gedachte, een gevoel – op inwerkt, reageert de materie! Wat trouwens ook Masaru Emoto aantoonde met ijskristallen.

Dringt het langzaam tot ons door dat de elementen, de natuur, de kosmos ons aanbieden om een interactie aan te gaan, met ons samen te werken? Om daardoor net als het Pueblovolk een zinvoller bestaan

op te bouwen? Goed is het daarbij te beseffen dat het juist de mens is die zichzelf beter moet leren kennen; voor het behoud van onszelf en de aarde is het Apollinische 'Ken Uzelve' actueler dan ooit. We leren onszelf echt niet beter kennen via het scherm van de smartphone.

Symbolisch: zijn we bereid om onszelf te 'koken' – onszelf te zuiveren door het verhogen van onze trilling - in het alchemistisch vat, ons lichaam? Waardoor de geest, gesymboliseerd door de duif, weer vrijelijk heen en weer kan vliegen tussen geest en materie? Zo ja, dan verkrijgen wij het onsterfelijkheidselixier, maken we goud van ons leven.